

har medført af Indtægt i det sidste Regnskabsaar. Derom har Generaldirektionen meddelt mig, at der ikke er Grund til at tvivle om, at den har medført den Forøgelse paa 2 à 2½ Mill. Kr., som var Forudsætningen ved Lovens Udarbejdelse. — Vedligeholdelsesudgifterne pr. Sporkilometer har jeg omtalt.

Saa dvælede det ærede Medlem — og det ærede Medlem for Nyborg (Jensen-Toustrup) har i saa Henseende sluttet sig til ham — ved vore Kulleverancer, og derfor maa jeg derom sige et Par Ord. Man mente, at der ikke var blevet handlet ganske korrekt i saa Henseende fra Statsbanernes Side. Det, tror jeg, er en ganske urigtig Antagelse. For saa vidt man har talt om Kassationen af de indkomne Tilbud ved en Licitation i Februar eller Marts Maaned d. A., som førte til en Indkaldelse af ny Tilbud, skal jeg gøre de ærede Medlemmer opmærksomme paa, at denne Sag har været drøftet her i Marts Maaned i Hjør under anden Behandling af Tillægsbevillingsloven. Mine Udtalelser findes i Tidenden Sp. 4434, og der ville de Herrer kunne finde de Oplysninger, jeg kan give om den Ting. Jeg tror, at man nu ligesom den Gang vil give mig Ret i, at det var ganske vist et beklageligt Uheld, der havde ført til, at man gjorde Licitationen om, men at det i og for sig var rigtigt, at man gjorde dette under de givne Forhold, og jeg skal dertil føje den Oplysning, at denne Omgørelse har medført en Besparelse paa den udbudte Leverance for Statskassen af 30,000 Kr. alene i det første halve Aar, og det er dog ogsaa værd at tage med. Men der blev fremsat nogle mere almindelige Indvendinger imod vore Kullicitationer; det blev sagt, at man begunstigede de tyske Leverandører paa de engelskes Bekostning, det dvælede navnlig det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) udførligt ved, det ærede Medlem for Nyborg mindre. Men enten man dvæler udførligt derved eller ikke, og enten man bruger saa stærke Udtryk, som Tingets yngste Medlem (Birck) tillod sig at bruge: „jeg maa stille den Fordring, at der gives samme Betingelser for de tyske som for de engelske Firmaer“, eller: „jeg skal tillade mig at sige til den ærede Trafikminister, at dette maa ikke ske mere“ — eller man bruger mildere og mere smagfulde Udtryk, forholder det sig alligevel saaledes, at der ikke er noget Punkt, hvor man kan paavise, at der vises Tyskerne større Begunstigelser end Englænderne. Der er tværtimod et Punkt, hvor der gives Englan-

derne en Fordel, nemlig derved, at man forlanger af Tyskerne, at alle deres Kul skulle leveres pr. Bane, hvilket er en dyr Leveringsmaade, medens Englænderne have Lov til at levere dem pr. Skib. Og hvorfor gør man dette, som er i Englændernes Favør? Fordi vi selv ville have den Indtægt, som kommer ind ved, at Tyskerne skulle betale for Befordringen af Kul paa vore Baner. Det skulle de nemlig. I øvrigt bliver der meget nøje vaaget over, at der ikke gøres den mindste Forskel.

Naar der er talt om, at der accepteres Tilbud fra Tyskerne, som omfatte en hel Række Leveringssteder, medens vi for Englænderne stykke dem ud i Leveringer til enkelte Stationer, er dette ogsaa urigtigt. Det finder Sted lige overfor Englænderne som overfor Tyskerne, det ene er som det andet, der er ingen Forskel. Man overvejer særdeles nøjagtigt og indgaaende, hvilket Tilbud der, alle Forhold tagne i Betragtning, er det billigste, og det tager man, enten det saa er fra tysk eller engelsk Side, det kommer. Det ærede Medlem for Nyborg ønskede, at vi skulde tage engelske Kul, fordi de saa kom pr. Skib til Nyborg til Fordel for Nyborg Havn. Det er virkelig et Hensyn, der er vanskeligt for Statsbanerne at tage, om de i Nyborg kunne tjene 3,000 Kr. i Havnepenge og 7,000 Kr. i Arbejds løn. Det er jo en fuldstændig Misforstaaelse, naar det ærede Medlem mente, at fordi vi fik vore Kul leverede fragt- og toldfrit, var det ligegyldigt, om de kom pr. Bane eller pr. Skib. Det ærede Medlem kan nok forstaa, at det tages der Hensyn til ved Prisens Beregning fra Leverandørernes Side. Og dertil kommer jo, at vi endda, naar det er pr. Bane, selv faa Betalingen for Befordringen paa vore egne Baner. Det ærede Medlem var yderligere bange for, at det skulde være Meningen at prøve de ny tyske Kul paa Fyn. Bortset fra, at det ingenlunde er udelukkende tyske Kul, der købes — der er købt mange engelske Kul ogsaa i Aar —, vil jeg sige, at det kunne virkelig Statsbanerne ikke rette sig efter. Der foretages Prøvekørsler med Kullene for at undersøge saa omhyggeligt som muligt, hvilke der har den største Nyttевærdi, og om de foretages det ene eller det andet Sted, maa man forbeholde Statsbanerne Frihed til at afgøre; der kan man ikke lade sig lede af lokale Hensyn. Hvis ærede Medlemmer have Lyst til at gøre sig bekendte med, hvor omhyggeligt man gaar til Værks ved Bedømmelsen af de forskellige Kuls Nyttевærdi, inden man accepterer Budene, har